

ΙΣΟΤΗΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

Α Θ Η Ν Α

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΤΕΚΤΟΝΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΜΑΙΟΣ 1893

ΙΣΟΤΗΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΗ

Α Θ Η Ν Α

ΤΕΚΤΟΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΜΗΝΙΑΙΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΫΛΗΡΗΤΕΑ
 'Εν Ἑλλάδι . . . . . δρ. 5
 'Εν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . . . φρ. χρ. 5

ΕΚΔΟΤΑΙ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ
 ΑΘ. Ε. ΒΡΥΖΑΚΗΣ

'Ιπ.: Ρ. † τέως Σεβ.: τῆς Σ. Στ.:
 « Ἀθηνᾶς ».

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
 ΑΘ. ΒΡΥΖΑΚΗΝ
 ὁδὸς Πανεπιστημίου, ἀρ. 26. - Ἀθῆνας.

ΑΝΤ. Ι. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ

'Ιπ.: τοῦ Ρ. †, τέως Α΄. 'Επ.: τῆς
 Σ.: Στ.: « Ἀθηνᾶς », Μεγ.: Θεσ.:
 τῆς Μ.: Ἀν.: τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ
 μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΕΚΤ.: ΔΙΔ.: Α΄ ΒΑΘΜΟΥ

ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΝ Τῆ: ΣΤ.: « ΑΘΗΝΑ »

ΤΗ: 26 ΜΑΙΟΥ 1893.

'Αγ.: ἀδ.:

Διὰ προηγουμένης ἡμῶν ἑμιλίας ἀνεπτύξαμεν τὰ τῆς στοιχειώ-
 δους τοῦ μαθ. διδασκαλίας καὶ ἐδώκαμεν γενικὴν ἔννοιαν τῆς ἀπο-
 στολῆς τοῦ τεκτ. καὶ τῆς ἐν γένει δράσεως αὐτοῦ. Νῦν θὰ ἑμιλή-

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τεκτ.: διδ.: α. βαθμοῦ γενομένη ἐν τῆ Στ.: « Ἀθηνᾶ »
 τῆ 16 Μαΐου 1893 ὑπὸ Α. Βρυζάκη σελ. 65
 'Εκλογή Μ.: Ἀν.: τῆς Ἑλλ.: » » 72
 'Ἡ ἀδ.: Κλοτίλδη Θεοδᾶ (εἰκὼν) » » 73
 Τὸ γεῦμα Σ.: Στ.: « Ἀθηνᾶς » » » 74
 'Ανὰ τὰς Στοᾶς » » 76
 Σεισμοὶ Θεβῶν » » 78
 'Αδελφικὰ συμβάντα . . . . » » 80

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τοῖς ἀδ.: συνδρομηταῖς.

Ἀναγκαζόμεθα νὰ παρακαλέσωμεν τοὺς ἀδ.: συνδρομητὰς
 νὰ ταχύνωσι τὴν καταβολὴν τῆς μικρᾶς συνδρομῆς των, ἵνα
 μὴ παρεντίθενται προσκόμματα εἰς τὴν τακτικὴν ἔκδοσιν τοῦ
 φύλλου.

'Ἡμεῖς προθύμως παρέχομεν ἄνευ ἀμοιβῆς τὴν διανοητικὴν
 ἡμῶν ἐργασίαν εἰς πλουτισμὸν καὶ ἀξιοπρεπῆ σύνταξιν τῆς
 « Ἀθηνᾶς », δὰ ἦτο ὅμως ὅλως ἄδικον νὰ ὑποβαλλώμεθα καὶ
 εἰς ζημίαις ὕλικας ἔνεκα τῶν καθυστερήσεων τῶν ἀγ.: ἀδ.:
 οὔτινες πρέπει νὰ γνωρίσωσιν, ὅτι ἡ εὐτελής αὐτῶν συνδρομὴ
 καταβαλλομένη ἀπαλλάσσει ἡμᾶς δυσχερειῶν, αἰτινες σπουδαίως
 παραβλέπτοισι τὴν κανονικὴν τοῦ περιοδικοῦ ἔκδοσιν.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

σωμεν περί ειδικοτέρου θέματος, περί τοῦ συμβολισμοῦ δηλ. ὅστις εἶνε ὁ κυριώτατος παράγων, ὁ τόσον σφιγκτῶς συνδέων τοὺς ἀνά τὴν γῆν ἄπασαν ἀδ. τεκτ. καὶ ἀδελφικῶς συνενῶν αὐτοὺς εἰς μίαν ἀδαμάντινον ἀδελφικὴν ἄλυσιν.

Ὁ συμβολισμὸς ἦτο τὸ ἀρχαιότατον μέσον τῆς συνεννοήσεως παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς μεμνημένοις, τοῖς Αἰγυπτίοις, τοῖς Πυθαγορείοις καὶ κατόπιν τοῖς Ἐλευσινίοις. Ἐκάστη διδασκαλία ἠθικὴ, ἕκαστον νόημα ὑψηλόν, ἕκαστη συνεννόησις ἀπλῆ, διὰ τῶν συμβόλων ἦτο καταληπτὴ καὶ διὰ τῶν συμβόλων μετεδίδετο ἀκριβῶς, ὡς εἶχεν, ἄνευ παραλλαγῆς ἢ μεταβολῆς οὐδεμιᾶς, ἄνευ ἀλλοιώσεως ἢ παρεξηγήσεως οἰασθήποτε. Παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις μάλιστα, ὧν τὰ πλεῖστα συμβ. κατέχει ὁ σημερινὸς τεκτ. ἦν τόσον καθαρὰ καὶ τόσον καταληπτὴ ἢ ἔννοια τῶν συμβόλων, ὥστε οἱ δι' αὐτῶν συνεννοούμενοι εὐχερέστατα κατενόουν τὰς πρὸς ἀλλήλους γενομένας ἐρωτήσεις, καὶ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἀμφέβαλλον περὶ τῆς μεταδόσεως αὐτῶν.

Ἄλλ' ὁ συμβολισμὸς, ὡς ἔχει σήμερον παρ' ἡμῖν, ἀπέκτησεν ἰδιόζοντά τινα χαρακτηριστῆρα ἕνεκα τῆς ἀπλοποιήσεως καὶ τῆς μερικεύσεως ἦν ὑπέστη. Διὰ τοῦτο ἕκαστον τμήμα οὕτως εἰπεῖν τοῦ ἐν χρήσει συμβ. ἀπαιτεῖ καὶ ἰδίαν μελέτην καὶ ἐξηγήσιν, ἣτις δὲν εἶνε ὁ σκοπὸς τῆς παρούσης ὁμιλίης. Ἡμεῖς θὰ εἴπωμέν τινα γενικὰ περὶ τοῦ συμβ. ἵνα κατανοήσῃ ὁ κύκλος τῶν μαθ. τὰ ἀπαραίτητα αὐτοῦ μέρη καὶ δυναθῇ νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὴν ἔννοιαν αὐτοῦ.

Ἡ παρ' ἡμῖν συμβολ. δοκιμασία εἶνε μᾶλλον ψυχολογικὴ δι' αὐτῆς ἐπιζητοῦμεν νὰ εἰσδύσωμεν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ μουμένου, νὰ ἐκβάλωμεν ἀπ' αὐτῆς πᾶσαν πονηρὰν σκέψιν καὶ ἐνέργειαν, νὰ δώσωμεν αὐτῇ νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι οὐδὲν θέλομεν νὰ μεταβάλωμεν ἐξ ἐκεῖνων ἄτινα τὸ σχολεῖον καὶ ἡ θρησκεία ἐσπειραν εἰς αὐτὴν, μάλιστα δὲ νὰ πεισθῇ ὅτι τὴν καθαρὰν καὶ σώτειραν διδασκαλίαν τῆς τελειοταίας ὁ τεκτονισμὸς θὰ ἐνισχύσῃ, θὰ ἐδραιώσῃ τὴν πεποιθήσιν εἰς ἑαυτὸν καὶ τὴν ἐργασίαν, καὶ θὰ τὸν καταστήσῃ ἄξιον χριστιανόν, καλὸν πολίτην, ἐνάρετον οἰκογενειάρχην καὶ χρηστὸν μέλος τῆς παγκοσμίου τεκτονικῆς οἰκογενείας.

Ὁ συμβολισμὸς εἶνε ἡ κυβερνώσα τὸν τεκτ. καὶ κρατοῦσα τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ τὰς ἀγίας δυνάμεις ἄνευ τοῦ συμβολισμοῦ δὲν θὰ ἦτο δυνατὴ καὶ λυσιτελὴς ἢ καθολικὴ αὐτοῦ συγκρότησις. Ἡ θαυμασία ἀληθῶς δρᾶσις τῆς ἐταιρίας εἰς οὐδὲν ἄλλο ὀφείλεται μᾶλλον ἢ εἰς τὸν συμβολισμὸν διὰ τοῦτο πᾶς τέκτων ὀφείλει πρωτίστως νὰ κα-

τανοήσῃ τὴν ἔννοιαν τῶν συμβόλων, καὶ δι' αὐτῆς νὰ σπουδάσῃ τὴν βαθεῖαν φιλοσοφικὴν τοῦ τεκτ. διδασκαλίαν.

Ὡς ἐν προηγουμένῃ ὁμιλίᾳ εἴπομεν, τὰ πάντα ἐν τῷ τεκτ. διὰ τοῦ συμβολισμοῦ ἐννοοῦνται, καὶ ἀπὸ τῆς εἰσόδου τοῦ ὑποψηφίου ἐν τῷ τεκτ. μεγάρῳ συμβολικῶς παρίστανται αὐτῷ τὰ πάντα. Διὰ τοῦτο ἀρχόμεθα ἀπὸ τῆς ἐν τῷ σκοτ. θαλάμῳ ἐγκλείσεως αὐτοῦ.

Ὁ σκοτ. θάλ. εἶνε τὸ σύμβολον πάσης κοσμικῆς ἀκολασίας καὶ τῆς ἀγνοίας τῆς ἀρετῆς διὰ τοῦτο ἢ ἐν αὐτῷ διαμονὴ τοῦ δοκίμου ἐμφαίνει ὅτι ζόφος καὶ σκότος ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἐπικράθηται, ἢ δὲ μικρὰ λαμπράς, ἣτις τὸν φωτίζει, δεικνύει τὴν ἀμυδρὰν ἐλπίδα αἰσιωτέρου μέλλοντος. Ἡ ἐλπίς ὅμως αὕτη ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν ἐγρήγορσιν τοῦ πνεύματος, ἣν ἐρμηνεύει ἡ εὐθυμία παρουσία τοῦ ἀλέκτορος, τοῦ ἐν μέσῳ τοῦ ζόφου τῆς νυκτὸς ἀναγγέλλοντος τὴν ἡῶ ἀλλὰ πλὴν τούτων πάντων, ζωντανὴ ἢ εἰκὼν τῆς ματαιότητος τῶν ἐγκοσμίων κεῖται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του καὶ τὸν φέρει εἰς σκέψεις μελαγχολικὰς περὶ τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἄλλ' ἢ κλειψύδρα, ἢ ἐκεῖ που παροῦσα, γεννᾷ τὴν σκέψιν ὅτι ὑπάρχει ἀκόμη καιρὸς σωτηρίας, καὶ ὅτι ὁ χαράσων νέαν ὁδὸν, διαρρηγνύων πάντα δεσμὸν μὲ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον καὶ ἐνδύόμενος τὸν νέον, εἶνε δυνατὸν νὰ σωθῇ. Ὁ ἄρτος καὶ τὸ ἄλας, τὸ σημεῖον τοῦ ἐξίλασμοῦ καὶ τῆς λήθης τοῦ παρελθόντος, εἶνε ἡ ἐπισφράγισις τῆς ἐν τῷ σκοτ. θαλάμῳ συμβ. δοκιμασίας, ὅτε ἡ ἀφαίρεσις πάσης φωτεινῆς ἀκτίνος καὶ ἡ γύμνωσις καὶ ἡ ἀφαίρεσις τῶν μετάλλων ῥίπτουσι τὸν ὑποψ. εἰς λαβύρινθον σκέψεων, συγκρουομένων πρὸς τὰς πρώτας καὶ συγχεομένων πρὸς τὰς περὶ τεκτ. ιδέας του.

Ἡ ἀγνοία παντὸς πράγματός καὶ ἡ ἀτελής ἐξηγήσις τῶν προσπιπτόντων εἰς τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν φέρει τὴν σύγχισιν καὶ εἰς τὰς ιδέας καὶ εἰς τὰς πράξεις διὰ τοῦτο, ὅσην σοφίαν καὶ ὅσην ὀξύνοιαν καὶ ἂν κέκτηται τις, εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἀλληγορικὴν ἔννοιαν τῶν κατὰ τὴν εἰσοδὸν αὐτοῦ συμβαινόντων. Τὴν τύφλωσιν εἰς ἣν περιπίπτει πρὸ τῆς εἰσοδοῦς του καὶ τὴν ἀφαίρεσιν ἀπ' αὐτοῦ παντὸς μετάλλου, καὶ τὴν γύμνωσιν καὶ τὴν ἀταξίαν τῶν βημάτων του δὲν δύναται ἢ ν' ἀποδώσῃ εἰς ἐλαφρὰν τινα καὶ γελοῖαν ἴσως παιδιάν, γινομένην πρὸς τὸ θεαθῆναι καὶ πρὸς ἀπλὴν ἐκπληξιν. Καὶ ἐν τούτοις πάντα ταῦτα ἀποτελοῦσι θέματα σπουδαῖα πρὸς μελέτην καὶ ἀρκετὴν σοβαρότητα, ἐνέχουσι διὰ

τὸν μεμυημένον. "Όταν ὁ παλαιός, ὁ ἀμαρτωλὸς ἄνθρωπος πέσῃ, ὅταν ἡ πονηρία καὶ ἡ κακία καὶ πάντα τ' ἄλλα τὰ τὸν ἄνθρωπον ἀτιμάζοντα κακὰ ἐκλείψωσι, ὅταν ὁ περιβάλλων αὐτὸν πλοῦτος καὶ πᾶσα ἐγκόσμιος ματαιοδοξία ἐκμηδενισθῶσιν, ὅταν, λέγω, πᾶς ἐγωισμὸς καὶ πᾶν ἀνθρώπινον ἐλάττωμα ἐκλείψῃ, ὁ ἄνθρωπος εὐρίσκεται γυμνός, ἐν νηπιώδει καταστάσει, μὲ τὸ ἐν αὐτῷ ὑπάρχον σπέρμα τοῦ ἀγαθοῦ, ἀλλὰ τυφλός, μὴ δυνάμενος νὰ ἴδῃ τὸ φῶς, ὡς ὁ ἀπὸ τῆς σκοτίας εἰς τὸν λάμποντα ἥλιον ἀποτόμως μεταβαίνων. Τότε ἔχει ἀνάγκην ποδηγεσίας, στηρίγματος, ὁδηγοῦ· τὰ παραπαίοντα βήματά του γίνονται στερεά, γίνονται ἀσφαλῆ ὑπὸ τὸν στιβαρὸν τοῦ ὁδηγοῦ βραχίονα. Ὁ νήπιος τότε ἄνθρωπος ἀναθαρρεῖ, ἀναπνέει, καὶ ἡ τῆς ψυχῆς του ἀγαλλίασις βαίνει ἀξανακείμενη, καθόσον ὁ ἄγνωστος ὁδηγὸς προχωρεῖ πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας. Τὰ πάθη τὰ ἐγκόσμια ὡς κεραυνοὶ βρέμουνι γύρω, ἡ θύελλα τοῦ ἐγωισμοῦ, τῆς φιλοδοξίας, τῆς ματαιότητος, τῆς πονηρίας, τῆς πλεονεξίας μαίνεται ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν του καὶ ὑπὸ τοὺς πόδας του, τὰ κλονούμενα γόνατα μόλις ὑποθασιάζουσι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ὅτε ἡ φωνὴ τοῦ διδασκάλου, ἡ συνείδησις, ὁ αὐστηρὸς κριτής, καὶ ἡ σύνεσις μὲ λόγους γλυκεῖς ἀγγέλλουσιν εἰς τὸ οὖς του τὴν προσεχῆ νίκην, ἣν διὰ τῆς ἐπιμονῆς θὰ ὀρέψῃ. Καὶ ὄντως ἡ θύελλα παρέρχεται, οἱ κεραυνοὶ παύουσι, γαλανὸς ὁ οὐρανὸς ἤρχισεν ἀναφανιδόμενος, καὶ ἡ τοῦ φωτὸς τοῦ ἡλίου προσεχῆς ἐμφάνισις θὰ δώσῃ ζωὴν εἰς τὰ ἀποκαμόντα μέλη του καὶ θὰ διαλύσῃ τὴν ἀχλὺν τῆς δοκιμασίας, ἣτις τόσῃν σύγχυσιν, τόσῃν ἀστάθειαν, τόσῃν τρικυμίαν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἔφερε. Τὸ περικαλύπτον τοὺς ὀφθαλμοὺς παραπέτασμα πίπτει. Ἐκεῖ ἐνθα ἡ θύελλα ἐμαίνεται, ἐκεῖ ὅπου ὁ κεραυνὸς συμβολικῶς τὸν ἐδοκίμαζε, ἀγκάλαι ἀδελφικαὶ τὸν ὑποδέχονται καὶ χεῖλη ἀδελφικὰ τείνεται αὐτῷ εἰς ἀσπασμόν· ἄνθρωποι τέως αὐτῷ ἄγνωστοι τῷ γίνονται ἀδελφοί, ἐνῶ τὸ σῆμα τῆς ἐργασίας, τῆς μόνης δι' ἧς ὁ ἄνθρωπος προάγει καὶ εὐημερεῖ, περιβάλλει αὐτὸν, ὡς ἐνθύμημα προσφιλές, ὅπερ ἡ ἀναγέννησις τῷ ἐδώρησε καὶ ὅπερ ὁ τεκτονισμὸς μετὰ τῆς ἀδελφικῆς στεργῆς τῷ προσέφερεν, ὡς σύμβολον τῆς πρώτης φροντίδος, ἣν ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῆς κοινωνίας ὀφείλει νὰ φροντίσῃ.

Ἄλλὰ ἐνῶ ταῦτα πάντα καλῶς ἐννοεῖ ὁ μουόμενος, ἐνῶ ἀφ' ἐτέρου καλῶς πάλιν ὑπόσχεται νὰ μελετήσῃ τὰς χειραψίας, τὰ συνθήματα καὶ τὰ παρομαρτοῦντα αὐτοῖς σύμβολα, δι' ὧν τῷ ἐδόθη τὸ δικαίωμα ν' ἀποκαλῆ ἀδελφούς πάντας τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς τέκτονας,

τί τάχα σημαίνουσι τὰ περὶ αὐτὸν ἐν ᾧ τόπῳ ἐργάζεται μετὰ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν του; Τίς ὁ τόπος οὗτος, τίς ἡ σημασία του, τί τὰ ἐν αὐτῷ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ, τίνες οἱ διευθύνοντες καὶ οἱ προεστοὶ καὶ οἱ ἐπόμενοι καὶ τὰ ἔθιμα, καὶ τὰ παρόμοια αὐτῶν; "Όσον ἀπλοῦς ὁ τόπος τῆς ἐργασίας, ἐπὶ τοσοῦτον πολυσύνθετος καὶ συμβολικὸς τυγχάνει ὅσον ἀπλᾶ τὰ ἐν αὐτῷ, ἐπὶ τοσοῦτον δυσνόητα καὶ στρυφνὰ ἐν τῇ διανοίᾳ τοῦ νεωστὶ εἰσερχομένου παρίστανται. Εἰς πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ὁ συμβολισμὸς βασιλεύει καὶ δι' αὐτοῦ καὶ μόνου δύναται τις νὰ εἰδύσῃ εἰς τὰς καθαρὰς ἐννοίας τοῦ τεκτονισμοῦ, τοῦ παγκοσμίου τούτου σώματος, τοῦ τόσα εὐεργετήματα καὶ τόσας ἐκδουλεύσεις παρασχόντος τῇ ἀνθρωπότητι.

Ἡ κανονικῶς κατηρητισμένη καὶ ἐργαζομένη στοχὴ συμβολίζει ὀλόκληρον τὸ σύμπαν. Οἱ περιβάλλοντες αὐτὴν τοῖχοι οὐδὲν ὄριον ἀποτελοῦσιν ὡς πρὸς τὰς ἰδανικὰς θεωρίας τοῦ τεκτονισμοῦ. Τὰ ὄρια ἐκάστης Στ., εἰσὶ τὰ τέσσαρα τοῦ κόσμου σημεῖα. Ὁ τόπος οὗτος, ἐν ᾧ συνερχόμεθα, εἶνε ἀφιερωμένος εἰς τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐργασίαν, ὥστε πᾶς ναὸς τεκτ.· εἶνε καὶ ναὸς τῆς ἀγάπης.

Τὴν Στ.· συνιστῶσι κυρίως οἱ τρεῖς περιττοὶ ἀρ.· 3· 5· καὶ 7·. Ἐξ ὧν ὁ πρῶτος σημαίνει τοὺς τρεῖς μεγ.· διδ.· τοὺς χρησιμεύσαντας εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομῶντος, τοῦ μόνου καὶ πρώτου ναοῦ, ἐν ᾧ ἐν πάσῃ ἀγνότητι, ἄνευ εἰδωλολατρίας, ἐδοξάσθη καὶ ἐλατρεύθη ἡ ἀνωτάτη καὶ ἡ ἀόρατος δύναμις. Πλὴν τούτου, ὁ ἀρ.· 3· εἶνε ἡ συμβολικὴ ἔκφρασις τοῦ ἱεροῦ τριγώνου τοῦ Μ.· Α.· τοῦ Σ.· ὅστις εἶνε ὁ βασιλεὺς τῆς γενέσεως, τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου ὁ ἀρ.· 3· εἶνε ἡ ἔκφρασις καὶ τῶν τριῶν στηλῶν αἵτινες στηρίζουσι τὴν Στ.·, ἣτοι τῆς Σοφίας, τῆς Ἰσχύος καὶ τοῦ Κάλλους. Ἐκ τούτων ἡ Σοφία ἐμπνέει καὶ ἐφευρίσκει, ἡ Ἰσχὺς στηρίζει καὶ τὸ Κάλλος περιβάλλει τὸν κόσμον. Ταῦτα δὲ εἶνε ἡ τελειότης τοῦ παντός, καὶ ἄνευ αὐτῶν οὐδὲν διαρκές ἐν αὐτῷ. Καὶ τὴν μὲν στήλην τῆς Σοφίας ἐκπροσωπεῖ ὁ ἀδ.· Σεβ.· διδ.· ἐδρεύων ἐν Ἀνατολαῖς, τῆρῶν τὴν ἁρμονίαν μετὰ τῶν ἐργαζομένων καὶ διευθύνων αὐτοὺς εἰς τὸ ἀγαθόν. Τὴν δὲ στήλην τῆς Ἰσχύος ἐκπροσωπεῖ ὁ ἀδ.· ἀ. ἐπ.· ἐδρεύων πρὸς Δυσμὰς, ὅπου ὁ ἥλιος τελειώνει τὴν πορείαν του, ἀμείβων τοὺς ἐργ.· ὧν ὁ μισθὸς εἶνε ἡ ἰσχὺς καὶ τὸ στηρίγμα τῆς ὑπάρξεώς των, καὶ τὴν στήλην τοῦ Κάλλους ἐκπροσωπεῖ ὁ ἀδ.· β'· ἐπ.· ἰστάμενος πρὸς Μεσημβρίαν, ἣτις εἶνε

τὸ μέσον τοῦ κάλλους τῆς ἡμέρας, ὅτε ἀναπαύονται οἱ ἔργ.: οὐδ' ἀνακαλεῖ ἐκ τῆς ἀναπαύσεως εἰς τὴν ἔργ.:

Ὁ δὲ ἀρ.: 5.: σημαίνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶνε πεπρωκισμένος διὰ τῶν πέντε αἰσθήσεων, τῆς ὁράσεως, τῆς γούσεως, τῆς ἀφῆς, τῆς ἀκοῆς καὶ τῆς ὁσφρήσεως, ἐξ ὧν αἱ τρεῖς εἶνε ἐν μεγάλῃ χρήσει, ἤτοι βλέπει τὰ σημεῖα διὰ τῆς ὁράσεως, αἰσθάνεται τὴν ψαῦσιν καὶ ἀναγνωρίζει τοὺς ἀδ.: εἰς τὰ σκότη καὶ εἰς τὸ φῶς διὰ τῆς ἀφῆς, καὶ ἀκούει τὴν λέξιν διὰ τῆς ἀκοῆς. Καὶ ὁ ἀρ.: 7.: διότι 7 εἰσὶν αἱ ἐλεύθεραι γνώσεις, ἡ γραμματικὴ, ἡ ῥητορικὴ, ἡ λογικὴ, ἡ ἀριθμητικὴ, ἡ γεωμετρία, ἡ μουσικὴ καὶ ἡ ἀστρονομία. Ἐκ τούτων ἡ γραμματικὴ διδάσκει τὴν γραφὴν καὶ τὸν λόγον, ἡ ῥητ.: τὴν τέχνην τοῦ ἐκφράζειν τὰς ιδέας ἡμῶν καὶ συζητεῖν, ἡ ἀριθμ.: τὴν δύναμιν τῶν ἀριθμῶν, ἡ γεωμετρία τὴν τέχνην τοῦ μετρᾶν τὴν γῆν, ἡ μουσικὴ τὴν ἀρετὴν τῶν ἤχων καὶ ἡ ἀστρονομία νὰ γινώσκωμεν τὰ ἀποτελοῦντα τὸ Σύμπαν σώματα.

Ἡ Στ.: ἔχει σχῆμα μακροῦ τετραγώνου. Τὸ πλάτος αὐτῆς διήκει ἀπὸ Ἀνατολῶν πρὸς Δυσμᾶς, τὸ δὲ μῆκος ἀπὸ Μεσημβρίας πρὸς Βορρᾶν, καὶ τὸ ὕψος ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τὸ βάθος ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς μέχρι τοῦ κέντρου. Ἡ συμβολικὴ αὕτη περὶ τῆς Στ.: ἐξηγήσεις δείκνυσιν ὅτι ὁ ἐλεύθερος τεκτ.: εἶνε παγκόσμιος, καὶ ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου ἐκηρύχθη ἀπὸ Ἀνατολῶν πρὸς Δυσμᾶς, καὶ ἀπὸ Δυσμῶν εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον. Ἰνα δὲ κατανοηθῆ εὐχερῶς τὸ σχῆμα καὶ ὁ καταρτισμὸς τοῦ ναοῦ τῆς ἐργασίας, δίδομεν ὧδε διασαφήσεις τινάς, δι' ὧν οἱ ἐκ τῶν ἀδ.: μαθηταὶ θὰ ἐνοήσωσι διατὶ καὶ πῶς ἡ Στ.: οὕτως θεωρεῖται κανονικῶς ἀρτία.

Διαβήτησ καὶ γωνιάμετρον ἐπ' ἀλλήλων συμπεπλεγμένα παριστῶσι τὴν Στ.: λειτουργοῦσαν. Τὴν κορυφὴν τοῦ ἐνὸς τριγώνου κατέχει ὁ διευθύνων τὰς ἔργ.: τὰ δὲ ἄκρα τῶν σκελῶν αὐτοῦ οἱ δύο ἀδ.: ἐπ.: οἱ ἄμεσοι αὐτοῦ ἀναπληρωταί. Τοῦ ἐτέρου ἀνεστραμμένου τριγώνου τὴν κορυφὴν κατέχει ὁ ἀδ.: Στ.: ὁ τὸν σεπτ.: περίβολον προφυλάσσων πάσης ἐξωτερικῆς ἐπιδράσεως καὶ ὡς φραγμὸς ἀδιάβητος μεταξὺ μεμνημένων καὶ ἀμυήτων ἰστάμενος τὸ δεξιὸν αὐτοῦ σκέλος κατέχει ὁ ἀδ.: ρητ.: ὁ κατὰ τοὺς κανον.: τηρητῆς καὶ τὸ ὄργ.: τοῦ νόμου, ὁ ἄμεσος ἐπικριτῆς καὶ ἐπιτιμητῆς πάσης παρεκτροπῆς λαμβανούσης χώραν ἐν τῇ Στ.: καὶ ἐπιφορτισμένος νὰ διδάσκη καὶ συμβουλευῆ τὰ καλὰ, ἐποπτεῖ δὲ περὶ τὴν τήρησιν τῶν κανονισμῶν, τῶν συντ.: καὶ τῶν ἐθίμων τῶν τεκτ.: Τὸ

δὲ ἀριστερὸν σκέλος κατέχει ὁ ἀδ.: Γραμμ.: ὁ διαγράφων καὶ δικτυπῶν τὰ τῶν ἔργ.: διαγράμματα καὶ φυλάσσων τὸ πόρισμα τῶν ἔργ.: ὁ φύλαξ τῶν ἐπισήμων πινάκων καὶ τῆς Χ.: Β.: καὶ ὁ ὑπὲρ πάντας ἐν τῇ Στ.: ἐργαζόμενος. Πλὴν τούτων, τῆς Στ.: ἐν ἔργ.: εὐρισκομένης, τρίγωνον σχηματίζεται ἐν τῇ Ἀνατολῇ οὐ τὴν κορυφὴν κατέχει ὁ ἀδ.: Σεβ.: καὶ τὰ σκέλη ὁ ἀδ.: ρητ.: καὶ Γραμμ.: τρίγωνον δὲ ἐν τῇ Δύσει, οὐ τὴν κορυφὴν κατέχει ὁ ἀδ.: Στεγ.: καὶ τὰ σκέλη οἱ ἀδ.: δύο ἐπ.:

Ἐν πᾶσι τούτοις, ὡς βλέπετε, πρωταγωνιστεῖ ὁ ἀριθ.: 3.: διότι διὰ τῆς τριαδικῆς ἐνότητος ἐκπροσωπεῖται ἡ θεία Μεγαλειότης καὶ ἡ φιλοσοφικὴ ἔννοια τῆς δημιουργίας. Ἄλλ' ἐνῶ οὕτως συμπεπλεγμένα τὰ δύο τρίγωνα παριστῶσι τὸ Σύμπαν ἐργαζόμενον καὶ παράγον, ἄλλη ἐκφανσις ζωηρὰ προσβάλλει τὴν ὄρασίν μας. Ἐν μέσῳ τοῦ ναοῦ κεῖται εἰκὼν συμβολίζουσα τὴν Γένεσιν, τὴν θειοτάτην καὶ ἀκριβεστάτην διερμηνεύσιν τοῦ Παντός. Τὴν Γένεσιν εἰς ἣν τὸ πᾶν ἀνήκει καὶ θ' ἀνήκη, ἐξελισσομένην καὶ ἀκμάζουσαν πάντοτε, καὶ ἣτις εἶνε τὸ σύμβολον τῆς ἀειθαλοῦς καὶ ἀκμαίας ἀληθείας τῆς ὑπάρξεως καὶ ἡ παράστασις τῆς μεγίστης καὶ διεπούσης τὰ πάντα δυνάμεως. Δὲν ἐδύνατο ὁ τεκτονισμὸς νὰ μὴ λάβῃ ὡς τὴν ὑπερτάτην ἀλήθειαν καὶ συμβολικῶς παραστήσῃ δι' αὐτῆς τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν καὶ ἰσχύν.

Ἡ Ἐλ.: τεκτονικὴ εἶνε ἀπόστολος καὶ κῆρυξ τῆς ἀνθρωπίνης ἀγάπης «οὐδὲν θέτουσα ὄριον ἐν τῇ ἀναζητήσει τῆς ἀληθείας.» Προβαίνουσα πρακτικῶς καὶ ἀρχίζουσα ἀπὸ τοῦ ἀτόμου, δίδει τὸ σύθημα τοῦ διὰ τῆς ἀγάπης συνδέσμου καὶ τῆς ἐνότητος τῆς ἔργ.: πρὸς διάπλασιν καὶ ἠθικοποίησιν τῆς ἀνθρωπότητος. Πᾶς ὁπαδὸς αὐτῆς εἶνε ἀπόστολος τῆς ἀγάπης διὰ τοῦτο πρέπει νὰ καταστῇ πρῶτον ἀξιὸς αὐτῆς. Ὁρεῖλει ν' ἀγαπᾷ καὶ ν' ἀνταγαπάται. Δεικνύουσα ὅτι πρέπει νὰ ἐργασθῆ τις τὸν ἀκατέργαστον λίθον, διδάσκει ὅτι οὗτος ὀρεῖλει νὰ μορφώσῃ ἑαυτὸν ἀποβάλλων τὰς ἀμόρφους γωνίας καὶ διαγράφων γραμμὰς κανονικάς, καὶ ν' ἀναδείξῃ νοῦν καὶ καρδίαν ἀξίαν τῆς ἀποστολῆς ἣν καλεῖται νὰ ἐκπληρώσῃ. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ τεκτονικὴ ὠνομάσθη τέχνη βασιλικὴ, οἱ δὲ τέκτονες μαθηταί, σύντεχνοι καὶ διδάσκαλοι, καὶ ἡ Στ.: ἐργοστάσιον. Ἐκ τούτου ὁ τέκτων ἔχει ἀνάγκην σφύρας καὶ σφαίρας, γωνιαμέτρου καὶ ὑπαγωγέως, καὶ διαβήτην καὶ κανόνος καὶ μοχλοῦ. Ἐνεκα τούτου ζώνεται τὸ περιζῶμα ἐν τῇ ἔργ.: ὅπως σημάνῃ ὅτι ἀσπίλος καὶ καθαρὸς καὶ πρόθυμος προσφέρει ἑαυτὸν εἰς τὴν ἐργασίαν ὑπὲρ τῆς ἀν-

θρωπότητος, μακρὰν τοῦ λοιποῦ κόσμου, τῶν ἀναξίων καὶ ἀμυήτων. Ὁ τέκτων καθιστῶν τὸν ἀκατέργαστον λίθον εὐγραμμον καὶ στιλπνὸν καὶ χρήσιμον, εὐλόγως δύναται νὰ καυχηθῆ ὅτι ἐξεπλήρωσε τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ, προσθέσας ἑαυτὸν εἰς τὸ παγκόσμιον οἰκοδόμημα τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἀδελφότητος.

Περὶ τῶν λοιπῶν συμβόλων τοῦ α'. βαθμοῦ θὰ ὁμιλήσω ὑμῖν προσεχῶς

Α. Βουζάκης.

ΕΚΚΛΟΓΗ Μ. ΑΝ. ΤΗΣ ΕΛΛ.

Ληγούσης τῆς τριετοῦς ὑπηρεσίας τῆς Μ. ΑΝ. τῆς Ἑλλ. δι-ετάχθη καὶ ἐγένετο ἡδὴ ἐν ταῖς ὑπὸ τὴν αἰγίδα αὐτῆς Σ. Στ. ἡ ἐκλογή τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μελλόντων ν' ἀποτελέσωσιν αὐτὴν κατὰ τὴν τριετίαν 1893—1896.

Καὶ τῆς μὲν Σ. Στ. ἡ «Ἀθηνᾶ» ἐξελέγησαν ἀντιπρόσωποι οἱ ἀδ. Σ. Ἀντωνόπουλος, Δ. Φωτόπουλος καὶ Ἀθ. Βουζάκης.

Τῆς Σ. Στ. ὁ «Πυθαγόρας» οἱ ἀδ. Κ. Ξένος καὶ Ι. Δαμουλιάνος.

Τῆς Σ. Στ. «τὸ «Πανελλήνιον» οἱ ἀδ. Δ. Μιχαλίτσας καὶ Ἰω. Ἰωάννου.

Τῆς Σ. Στ. «ἡ Ἐλευσίς» οἱ ἀδ. Δελλαπόρτας καὶ Γκέες.

Τῆς Σ. Στ. «ὁ Ἀχαικὸς Ἀστὴρ» ἐν Πάτραις οἱ ἀδ. Ἀντ. Χαλκιοπούλου καὶ Ν. Φίλων καὶ τῆς ἐν Ζακύνθῳ Σ. Στ. «ὁ «Ἥλιος» οἱ ἀδ. Δ. Καλύβας, Δ. Κ. Παπαγεωργίου καὶ Ν. Σωφοκιάδης.

Πάντες οἱ ἀντιπρόσωποι οὗτοι θέλουσι συνέλθει εἰς γενικὴν συνέλευσιν, ἐν ἧ, κατὰ τὰ τεθεσπισμένα, θὰ λάβωσι μέρος καὶ οἱ μέχρι τοῦδε ἀποτελέσαντες τὸ Συμβούλιον τῆς Μ. ΑΝ. τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, ὅπως παρουσιάσωσι πρὸς ἀναγνώρισιν καὶ ἐπικύρωσιν τὰ ἐγγραφα τῆς ἐκλογῆς τῶν, καὶ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τοῦ μέλλοντος νὰ διαχειρισθῆ τὴν διοικητικὴν ἐξουσίαν τοῦ τεκτονισμοῦ ἐν Ἑλλάδι Συμβουλίου κατὰ τὰ ἔτη 1893—96.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ Συμβ. τῆς Μ. ΑΝ. θὰ ἐπικρατήσῃ πνεῦμα ἀδελ. ὅπως ἐκλεχθῶσιν οἱ κράτιστοι καὶ δυναμένοι νὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ προόδου τοῦ Ἑλληνικοῦ τεκτονισμοῦ, ὅστις ἔχει ἀνάγκη ἐργασίας καὶ ἐνθουσιασμοῦ ὅπως ἐπιτελέσῃ τὸ δύσκολον ἔργον του.

Τὰ κατὰ τὴν ἐκλογὴν θ' ἀναγγείλωμεν ἐν τῷ προσεχῇ φύλλῳ.

Α. Βουζάκης.

Ἡ ΑΔ. ΚΛΟΤΙΛΔΗ ΘΕΡΔΑ
(ESMERALDA CERVANTES)

Ἰδιαιτέραν αισθανόμεθα χαρὰν καὶ εὐχαρίστησιν δημοσιεύοντες σήμερον τὴν εἰκόνα τῆς ἀγαπητῆς ἀδ. Κλοτιλδῆς Θερδᾶ (Ἐσμεράλδας Θερβαντές), περὶ ἧς, ἐπισκεφθείσης πρὸ μικροῦ τὰς Ἀθήνας, μακρὸν λόγον ἐποιήσαμεν ἐν τῷ τοῦ μηνὸς Μαρτίου φύλλῳ τῆς «Ἀθηνᾶς.»

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι μετ' ἴσης χαρᾶς θὰ ἰδῶσιν οἱ ἀδ.

ἀναγνώσται τὴν συμπαθῆ καὶ εὐγενῆ μορφήν τῆς ἀγ.·. ταύτης ἀδ.·. ἥτις ὡς τέκτων τόσας εὐεργεσίας παρέσχεν εἰς τὴν δυστυχίαν, τοσαύτης δὲ δόξης καὶ θαυμασμοῦ παρά τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ἤξιώθη τὸ καλλιτεχνικὸν τῆς τάλαντον.

Ἡ ἀδ.·. Ἐσμεράλδα εὐρίσκεται ἤδη εἰς Σικάγον, ὅπου ἔσπευσε νὰ μεταβῆ ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν ποιητικὴν πατρίδα τῆς εἰς τὸ αὐτοῦ συγκροτηθῆσόν συνέδριον τῶν ὠραίων τεχνῶν. Εἰς τὸ συνέδριον τοῦτο θέλει ποιήσει ἡ ἀδ.·. Θερβαντὲς καὶ ἀνακοινώσεις περὶ τῆς εἰς τὴν καλλιτεχνίαν ἐπίδοσεως τοῦ γυναικείου φύλου ἐν τῇ Ἀνατολῇ, πρὸς τοῦτο δὲ ἐζήτησε καὶ ἔλαβεν ἐν καιρῷ παρά τῶν ἀρμοδίων κέντρων τὰς ἀναγκαίους αὐτῇ στατιστικὰς πληροφορίας.

Ἄ. Βουζάκης

ΤΟ ΓΕΥΜΑ Σ.·. ΣΤ.·. "ΑΘΗΝΑΣ,

Σπανίως γεῦμα τεκτονικὸν ἐστέφθη ὑπὸ τοιαύτης ἐπιτυχίας, μεθ' ἧς τὸ ὑπὸ τῆς Σ.·. ΣΤ.·. «Ἀθηνᾶς» δοθὲν τὴν 28ῃ Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἰδρύσεώς της.

Ἡ μεγάλη αἰθουσα τοῦ ξενοδοχείου «Minerve» ἦτο ἀπλῶς δι' ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων φωταγωγημένη, ἐν τῷ μέσῳ δὲ αὐτῆς τράπεζα σχηματίζουσα μακρὸν ἐπίμηκες τετράγωνον, πλουσίως δι' ἀνθέων ἐστολισμένη. Τὴν 8 1/2 μ. μ. οἱ ἀδ.·. τῆς Στοᾶς περὶ τοὺς 45 μετὰ τῶν ἐξ ἄλλων στοῶν παρευρεθέντων ἀδ.·. ἐν οἷς διεκρίνοντο οἱ ἀδ.·. Τροῦμπ, Ξένος, Παπαγεώργιος, Δελλαπόρτας κλπ. κατέλαβον τὰς οἰκίας αὐτῶν θέσεις καὶ ἤρξατο τὸ γεῦμα οὗ τινος τὸ menu εἶχεν ὡς ἑξῆς.

Hors d'oeuvres
Potage Saint Germain
Poisson sauce huitres
Gigot aag. Fermicer
Didon a la broche
Salade verte
Poting sambayon
Dessert

Ἡ εὐθυμία ἦν ἀδιάπτωτος καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ἐγένοντο ἐκ μέρους τοῦ Σεβ.·. τοῦ ἀ. ἐπ.·. τοῦ ἀδ.·. Χαλκιοπούλου, τοῦ ἀδ.·. Πύργου αἱ τυπικαὶ προποσεις ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Μ.·. Διδ.·. καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Μ.·. Ἀν.·. τῆς Ἑλλ.·. τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Στοᾶς καὶ τῶν ἀπόντων ἀδ.·. αἵτινες ἐνθουσιωδῶς ἐγένοντο ἀποδεκταί. Εἶτα ὁ ἀδ.·. Βουζάκης ἤγειρε πρόποσιν ὑπὲρ τῆς εὐμερίας τῆς Στ.·. «Ἀθηνᾶς» «ἐν ἧ' ἐγεννήθημεν, ἐργάσθημεν καὶ ἐργαζόμεθα ἐν ἧ' ἠσθάνθημεν τόσους παλμοὺς εὐγενεῖς καὶ τόσα παθήματα ὑπέστημεν, καὶ πρὸς ἣν ἕκαστος ἡμῶν ὀφείλει στοργήν, ὅσην καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν μητέρα, ἥτις τὸν ἐβάστασε, τὸν ἐγαλούχησε καὶ τὸν ἀνέπτυξεν ἄνδρα ἄριον.» Ἡ πρόποσις αὕτη ἐγένετο ἐνθουσιωδῶς ἀποδεκτὴ, πάντων χειροκροτούντων καὶ ζητωκραυγαζόντων ὑπὲρ τῆς Στ.·. «Ἀθηνᾶς». Ὁ ἀδ.·. Ἀντωνόπουλος προέπειν ὑπὲρ τοῦ περιοδικοῦ «Ἀθηνᾶς» καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ὁμωνύμου ξενοδοχείου, ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ ὁποίου εὐρισκόμεθα, ἐπειπὼν «ὅτι ἡ ἀθάνατος κόρη καὶ μήτηρ τῆς Σοφίας καὶ ἐνδοξος πολιοῦχος τοῦ ἔστέως δὲν ἦν δυνατὸν νὰ μὴ ἐμπνεύσῃ τὰ τέκνα τοῦ ὁμωνύμου ἐργαστηρίου εἰς ἔργα τιμῶντα καὶ αὐτὴν καὶ αὐτό» ὁ δὲ ἀδ.·. Κανδοῆς ἐν γλώσῃ δημοτικῇ, ἀπεσταλμένος τοῦ Γέρω-Πυθαγόρα, ὡς εἶπε, προσηγόρευσε τὴν ὁμήγυριν καὶ νύχηθη ὑπὲρ τῆς δράσεως τῆς πάντοτε ἀκμαζούσης «Ἀθηνᾶς». Ἀλλὰ καὶ ὁ ἀδ.·. Δ. Παπαγεώργιος ἐγεροθεῖς εἶπεν ὅτι «ὡς μικρὰ ὑπολαῖς μετὰ τὰ ἔσματα τόσων ἀηδόνων θὰ τούνη τὸ ἀσθενές του ἄσμα καὶ θὰ εὐχηθῇ ὑπὲρ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν μελῶν τῆς Στοᾶς «Ἀθηνᾶς». Καὶ τέλος ὁ ἀδ.·. Α. Χαλκιοπούλος ἤγειρε πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ ἀδ.·. Μ.·. Λάμπρου τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος ἐνταῦθα τὸν Σύλλογον «Παρνασσῶν» οὗ τινος ἡ δράσις ταυτίζεται μετὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ τεκτονισμοῦ, καὶ ὁ ἀδ.·. Καρακατσάνης ὑπὲρ τοῦ ἀδ.·. Κεφαλληνίου, τοῦ ἀπόντος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀλλὰ πάντοτε καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν ἔχοντος ἐστραμμένην πρὸς τὴν «Ἀθηνᾶν» ὑπὲρ ἧς τόσον ἐργάσθη. Εἶτα ἐπηκολούθησαν καὶ ἄλλαι ἐνθουσιώδεις προποσεις ἐξ ὧν μνημονευτέα ἡ τοῦ ἀδ.·. Μενεῖκου ὑπὲρ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἐν Ἑλλάδι τεκτόνων καὶ τοῦ ἀδ.·. Ρ.·. Κοῦν ὑπὲρ τῆς πρακτικῆς δράσεως τοῦ τεκτ.·. ἐν Ἑλλάδι, ὅπου εὐρὸ ἀνοίγεται τὸ στάδιον τῆς ἐργασίας του.

Μετά τὸ γεῦμα ἐπηκολούθησε συναναστροφή, εἰς ἣν προσῆλθον οἱ διατρίβοντες ἐνταῦθα κκ. Ὁσκάρο Καμιόφσκη ἀ. βρζύτονος τοῦ ἰταλικοῦ μελοδράματος, Δεφάλκο ἀ. ὀξύφωνος καὶ ὁ παρ' ἡμῶν μουσικοδιδάσκαλος κ. Λαμπελέτ, οὔτινες νέαν ἔδωκαν ζωὴν εἰς τὴν τόσῳ εὐθυμον ὁμήγγριν.

Ὁ ἀδ.: Ξανθόπουλος καὶ ὁ κ. Λαμπελέτ ἐκ περιτροπῆς ἀνέκρουσαν ἐπὶ τοῦ κλειδοκνυβάλου ἐκλεκτὰ μουσικὰ τεμάχια διηνεκῶς χειροκροτούμενοι, οἱ δὲ ἀδ.: Λάσκαρης καὶ Κ. Παπαγεωργίου ἔμελψαν πρὸς κλειδοκνυβάλον ἕξματα πολλὴν τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν ἐπιδοκιμασίαν ἐξεγείραντα ἀλλ' ἐκείνο ὅπερ συνήρπασεν ὄλων τὰς ψυχάς, ἦν τὸ ἄσμα τοῦ κ. Καμιόφσκη, εὐγενῶς προσενεχθέντος νὰ ψάλλῃ. Ἡ λιγυρὰ καὶ γλυκεῖα φωνὴ τοῦ κ. Καμιόφσκη ἐκράτει πάντων τὴν προσοχὴν ἐντεταμένην, εἰς τὸ τέλος δὲ τοῦ ἕξματος θυελλώδη ζήτημα καὶ χειροκροτήματα ἄγρια καὶ φιλήματα ἔστιν ὅτε ἐκ μέρους τοῦ ἀδ.: Ἀντωνίου τοῦ ἐκ τῶν μᾶλλον ἐνθουσιωδῶν ἀδ.: κατεκάλυπτον τὸν κ. Καμιόφσκη, ὅστις διὰ τῆς ἀρίστης συμπεριφορᾶς του καὶ τῆς ἀγαθῆς του καρδίας κατέκτησε τὰς συμπαθείας πάντων τῶν ἀδ.:

Ὁ κ. Δεφάλκο δὲν ἠδυνήθη νὰ ἄσῃ ἕνεκα ἐλαφρᾶς ἀδιαθεσίας, δι' ἣν ἐξήτησεν ἐπανειλημμένως τὴν συγγνώμην τῶν ἀδ.:

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συναστροφῆς ὁ καμπανίτης ἐξορεεν ἄφθονος, οἱ δὲ παρευρισκόμενοι ἡμιλλῶντο τίς πρῶτος νὰ προσφέρῃ τὰς περιποιήσεις του εἰς τοὺς τόσῳ εὐγενῶς προσενεχθέντας ξένους.

Οὕτω περὶ τὴν 2αν ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἔληξεν ἡ λαμπρὰ καὶ ἀλησμόνητος αὕτη συναστροφή, πάντες δὲ ἀπεχώρησαν εἰς τὰ ἴδια ἀποκομίζοντες τὰς γλυκντάτας τῶν ἐντυπώσεων καὶ εὐγνωμονοῦντες τὴν Σ.: Στοᾶν «Ἀθηνᾶ» τὴν παρασκευάσασαν τόσῳ λαμπρὸν γεῦμα, καὶ τσαύτην σπανίαν ψυχαγωγίαν.

A. Βουζάκης

ΑΝΑ ΤΑΣ ΣΤΟΑΣ

ΣΤ.: «ΑΘΗΝΑ»

Ὁ Σεβ.: ἀδ.: Ἀντωνόπουλος πεισθεὶς ἀπέσυρε τὴν ὑποβληθεῖσαν παραίτησιν αὐτοῦ καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του. Ἐπίσης

ἐξωμαλίσθησαν πᾶσαι αἱ προκύψασαι δυσχέρειαι εἰς τὰς ἐργ.: τῆς Στ.: ταύτης ἐκ τε τῆς παραιτήσεως τοῦ Σεβ.: καὶ ἄλλων τινῶν γεγονότων, οὐχ ἦτιον σπονδαίων. Ἡ Στ.: «Ἀθηνᾶ» ἐξακολουθεῖ τὰς ἑαυτῆς ἐργασίας μετὰ τῆς συνήθους αὐτῇ δραστηριότητος καὶ τεκτονικῆς τάξεως.

ΣΤ.: ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ—ΕΛΕΥΣΙΣ—ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ

Ἐν ταῖς στοαῖς ταύταις, πλὴν τῆς ἐργ.: τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀντιπροσώπων, περὶ ἧς ἀνωτέρω ποιούμεν λόγον, οὐδεμία ἄλλη ἐργ.: ἀναγραφτέα ἐνταῦθα ἔλαβε χώραν. Αἱ ἐβδομαδιαῖαι ἐργ.: ἐξακολουθοῦσι τακτικῶς ἐν ἀπάσαις ταῖς στοαῖς μετ' ἀξιεπαίνου ζήλου καὶ τεκτονικῆς προθυμίας.

Ἐνεκα τοῦ ἐπερχομένου καύσωνος ἐπίκειται ἤδη ἡ διακοπὴ τῶν τακτικῶν ἐργ.: τῶν στοᾶν, ὡς συνήθως. Τοῦτο, ἅμα ὑπὸ τῶν στοᾶν ἀποφασισθῆ τι ὀριστικῶς, θὰ ἀναγγείλωμεν ἐν καιρῷ πρὸς γινῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ἀδ.:

ΠΕΡΙ ΣΤ.: Ρ.: †

Ὡς ἀνηγγείλαμεν εἰς τὸ προηγούμενον ἡμῶν φύλλον, τὰ ἀποτελοῦντα καὶ νομίμως ἀνεγνωρισμένα μέλη τοῦ Περιστ.: τοῦ Ρ.: †: «Σοφία» ἐν Κοιλιάδι Ἀθ.: συνῆλθον εἰς τακτ.: ἐργ.: καθ' ἣν ἀνεγνωρίσθησαν τὰ προσαχθέντα ἀποδεικτικὰ τοῦ βαθ.: των, εἶτα δὲ προέβησαν εἰς τὰς ἀρχαιροεσίας τοῦ Περιστ.: συμφώνως πρὸς τὸ περὶ τούτου διάταγμα τοῦ Σ.: Ρ.: Ἑλληνικοῦ Συμβ. τοῦ 33.: Ἐξελέγησαν δέ:

Σοφ.:	ὁ ἐνδοξ.: ἀδ.: Δ.: Κ. Παπαγεώργιος	32.:
Α': ἐπ.:	» ἀδ.: ἰππ.: Ν. Σωροκιάδης	18.:
Β': »	» » » Α': Ι. Χαλικιόπουλος	»
Ρήτ.:	» » » Ν. Φίλων	»
Γραμμ.:	» » » Αθ.: Βουζάκης	»
Θησ.:	» » » Κ. Κατακουζηνός	»
Ἐλεον.:	» » » Θ. Χελδράιχ	»
Στεγ.:	» » » Ἰωσήφ Παναριέλλος	»

Χορηγηθείσης δὲ τῆς ἐγκρίσεως τῶν ἐργ.: τῶν ἀρχαιροεσιῶν ὑπὸ τοῦ Ρ.: Ἑλληνικοῦ Συμβ.: γενήσεται λίαν προσεχῶς ἡ τα-

κτικὴ ἐγκαθίδρουσις τῶν ἀρχῶν, μεθ' ἣν ἔρξεται ἡ τακτικὴ λειτουργία τοῦ Περιστ.·.

Δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἐξάφωμεν τὴν πρόθεσιν καὶ τὴν δραστηρίαν ἐνέργειαν τοῦ Σ.· Ἰπ.· Ἑλλ. Συμβ.· ὕπερ τόσον πατρικῶς ἐφρόντισε νὰ δώσῃ ζωὴν εἰς τὸ ὠραῖον σῶμα τοῦ Περιστ.· τοῦ πολλὰς καὶ πολυτίμους ὑποσχομένου ὑπηρεσίας εἰς τὸν ἑλλ. τεκτονισμὸν.

Α. Βουζάκης Ἰπ. Ρ.· †·.

ΣΕΙΣΜΟΙ ΘΗΒΩΝ

Ἰσχυροὶ καὶ ἀλεπάλληλοι σεισμοί, συνταράσσοντες ἀπὸ μέσων Μαΐου τὸ ἔδαφος, κατηρήμωσαν καὶ τὴν ἀτυχῆ πόλιν τῶν Θηβῶν. Ὁ κακὸς δαίμων τῆς Ἑλλάδος, ἐγκαταλείψας τὴν εὐανθῆ Ζάκυνθον εἰς σωρὸν ἐρείπιων, ἦλθεν εἰς τὴν Καδμείαν, ἵνα καὶ ἐκεῖ ἐπιτελέσῃ τὸ ἀπαίσιον ἔργον του· καὶ ὄντως αἱ ἀτυχεῖς Θῆβαι κείνται εἰς σωρὸν ἐρείπιων ἤδη καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῶν στερηθέντες τῶν πάντων ἄστειγοι καὶ πεινῶντες μένουσιν ἐν ὑπαίθρῳ καὶ ἐπικακκαλοῦνται τὴν βοήθειαν τῶν φιλανθρώπων.

Αἱ ἐκεῖθεν διαβιβαζόμεναι καθ' ἐκάστην εἰδήσεις παριστῶσι τὴν κατάστασιν ἀπελπιστικὴν. Θὰ εἶνε ἀνεπαρκῆς πᾶσα περιγραφή τῆς δυστυχίας τῶν κατοίκων τῶν Θηβῶν καὶ τῶν προαστείων· ὁ τρόμος καὶ ἡ ἀπελπισία εἰσὶν ἐξωγραφημένα ἐπὶ τοῦ μετώπου των, ἡ δὲ ἐκ τῆς στερήσεως καὶ τῆς κακουχίας θλίψις κινεῖ τὸν ἕλεον παντὸς ἔχοντος καρδίαν.

Ἦτο πεπρωμένον αἱ πρὸ τεσσαρακονταετίας τέλειον καταστραφεῖσαι ἐκ τῆς ἰδίας αἰτίας Θῆβαι νὰ ὑποκύψωσι καὶ τὸ δεύτερον εἰς τὴν αὐτὴν τύχην, ἤδη, ὅτε ἡ σχηματισθεῖσα καλῶς πόλις ὑπέσχετο πρόοδον καὶ εὐημερίαν οὐ τὴν τυχεύσαν.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς χώρας ἀπέστειλε σκηνὰς ἵνα στεγάσωσι προσωρινῶς τοὺς ἀπόρους κατοίκους, διὰ Β. Διατάγματος δὲ ὤρισεν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν παθόντων.

Ἡ δειχθεῖσα ὑπὸ τῆς δημοσιογραφίας καὶ τῆς κοινωνίας ἀδιαφορία εἰς τὰ δεινὰ τῶν ἀτυχῶν κατοίκων Θηβῶν ὑπερβαίνει πᾶν ὄριον.

Ἡ νευρικῶς συνταρασσομένη ἐνίστη ἐκ γεγονότων μικροτέρας σπου-

δαιότητος δημοσιογραφία, κυλιομένη νῦν εἴπερ ποτὲ εἰς τὸν βόρβωρον τῶν πολιτικῶν παθῶν καὶ συμφερόντων, ἀπαθῶς ἤκουσε τὰ τῆς καταστροφῆς τῶν Θηβῶν καὶ ἀπαθέστερον ἐξέθηκεν αὐτὰ εἰς τὰς στήλας τῆς, ἵνα μὴ ἐλαττωθῆ, φαίνεται, ἡ παραγομένη ἐκ τῶν ἐκάστοτε γραφομένων περὶ τῶν ἐπὶ τοῦ τάπητος πολιτικῶν ζητημάτων ἐντύπωσις. Ἡ δὲ κοινωνία, ἡ ὡς θεραπευτικὴ πιστὴ ἀκολουθοῦσα τὴν ἀκόλαστον τῆς πρώτης ὁδόν, ἡ πολλὰκις μὴ συγκινουμένη εἰμὴ ἐκ πομπωδῶν περιγραφῶν καὶ μετρώσα τῶν αἰσθημάτων τῆς τὸ νῆμα μὲ τὸν πῆχυν, ὃν ὁ ἔσχατος τῶν δημοσιογράφων θὰ προσφέρῃ αὐτῇ, οὐδὲν ἐπέδειξεν ἐνδιαφέρον μέχρι τοῦδε εἰς τὴν δυστυχίαν λαοῦ ὀλοκλήρου, παθόντος ὅ,τι καὶ ἄλλος λαὸς πρό τινος καὶ ἀπειλουμένου τὸν ἐκ τῆς πείνης θάνατον.

Θλιβόμεθα ὄντως λίαν ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ καταστάσει καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἡ φιλάνθρωπία οὐδὲν ἤττον θὰ προσέλθῃ ἀρωγὸς τάχιστα καὶ θὰ προσφέρῃ τὸν ὀβολόν τῆς ὑπὲρ τοῦ πεινῶντος καὶ γυμνητεύοντος λαοῦ τῶν Θηβῶν.

Ὁ δὲ τεκτονισμὸς εἰς οὐδὲν καὶ αὐτὸς προέβη μέχρι τοῦδε μέτρον πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δυστυχούντων. Εἶνε καιρὸς, πιστεύομεν, νὰ μὴ παραμελῆ πᾶν ὅ,τι τὸ καθήκον καὶ ἡ τιμὴ ἐπιβάλλει αὐτῷ. Ὁσφ μικρὸν καὶ ἂν εἶνε τὸ συλλεχθησόμενον ποσόν, θὰ δείξῃ τὴν πρόθεσιν τῶν ἀδ.· τεκτόνων ὅπως συντελέσωσιν εἰς ἀνακούφισιν τῶν παθόντων.

Ὁ τεκτονισμὸς, ὁ ἀείποτε πρωτοστατῶν εἰς ἀνακούφισιν πάσης δυστυχίας, ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐνεργήσῃ καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου πᾶν τὸ ἐφετὸν ὅπως ἔλθῃ ἐπίκουρος εἰς πεινῶντας ἀδελφοὺς καὶ συμπολίτας ὧν ἡ ἀθλιότης σπαράττει τὴν καρδίαν παντὸς ἀνθρώπου αἰσθανομένου τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς καὶ συμπονοῦντος ἐπὶ τῇ τοῦ πλησίον ἀτυχίᾳ. Οἱ ἀδ.· τέκτονες εἰσὶ πρόθυμοι, εἴμεθα βέβαιοι, νὰ συνδράμωσι κατὰ τὸ δυνατὸν, καταβάλλοντες τὸν ὀβολόν αὐτῶν, ἅμα ὡς διαταχθῆ ἡ περιφορὰ τοῦ πρὸς τὸν εἰδικὸν τοῦτον σκοπὸν σάκκου τῆς ἀγαθοεργίας.

Ἡ Μ.· Ἀν.· τῆς Ἑλλ.· ἡ πάντοτε πρόθυμος εἰς ἐπιτελέσειν τοῦ καθήκοντός τῆς, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ δικτάξῃ τὰ προσήκοντα μέτρα καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, θὰ εὐρεθῶμεν δὲ οὕτω εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν, λίαν προσεχῶς, ν' ἀναγγείλωμεν τὰς ἀποτελεσματικὰς ἐνεργείας τῆς.

Ἄθ. Βουζάκης

ΑΔΕΛΦΙΚΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

Τὸ ἔξαμηνιαῖον σύνθημα ἀποσταλὲν ὑπὸ τῆς Μ. Ἀν. εἰς τοὺς Σεβ. τῶν Σ. Σ. ἀνεκοινώθη τοῖς ἀδ. κατὰ τὰ κεκανονισμένα ἐν τεκτ. ἐργ. Πᾶς ἀδ. ὡν κανονικῶς τακτ. μέλος Στοᾶς τινος, μὴ παρευρεθῆεις δὲ κατὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ συνθήματος, ὀφείλει ν' ἀποταθῆ εἰς τὸν Σεβ. τῆς Στοᾶς του καὶ λάβῃ αὐτό. Ὡς γνωστόν, οὐδενὶ ἐπιτρέπεται ἢ ἀνακοίνωσιν τοῦ συνθ. εἰς ἀδ. ἀγνοοῦντα αὐτό, πλὴν τοῦ σεβ. τῆς Στοᾶς εἰς ἣν ἀνήκει.

— Ἐμνήθησαν εἰς τὰ τεκτ. μυστήρια ἐν τῇ Στ. Ἀθηνῶν οἱ ἀδ. Ἰπ. Καραβίας, δικηγόρος, Γ. Παπαδιαμαντόπουλος, ταγματάρχης τοῦ Μηχανικοῦ καὶ Γεράσιμος Χαλκιοπούλου ἀνθροπολογαγὸς τοῦ Πυροβολικοῦ συγχαίρομεν αὐτοῖς ἐκ καρδίας.

— Καθὰ ἐπληροφορήθημεν τὸ Γ. Ἑλλ. Συμ. ἀπένειμε τὸν ὕπατον τεκτ. βαθμὸν τοῦ 33. τοῖς ἀδ. Σ. Σ. Στεφάνου καὶ Δ. Κ. Παπαγεωργίου συγχαίρομεν ἀμφοτέρους ἐπὶ τῇ τιμῇ.

— Ἐτελέσθησαν ἐν Σύρῳ ἐν μέσῳ τῶν εὐχῶν τῆς καλλιτέρας αὐτόθι κοινωσίας εὐόιοι οἱ γάμοι τοῦ ἀδ. Π. Π. Ἀποστολοπούλου ταχ. ἐπιστάτου, μετὰ τῆς ἐκ τῆς γνωστῆς καὶ ἐγκρίτου τῆς Σύρου οἰκογενείας δεσποινίδος Ἀννέτας Θ. Καλομενοπούλου, κόρης ἀγαθῆς καὶ καλλιμόρφου συνενούσης προτερήματα σπάνια ἀγαθότητος, σεμνότητος καὶ ἀρετῆς. Ραῖνομεν μὲ εὐόδη ἀνθη ἀκακίας τοὺς οὖτως ἀρμονικῶς ἐνωθέντας καὶ ἀδελ. ἐμφράζοντες εὐχάς, ὅπως ὁ βίος αὐτῶν διαρρεῦσθ ἀνέφελος καὶ εὐδαίμων μὲ τὴν ἀπόλαυσιν παντὸς καταθυμίου.

— Ἀτυχίαν μεγάλην ὑπέστη ὁ ἀδ. Μ. Μουστάκας διὰ τῆς ἀποτεφρώσεως τοῦ παρὰ τὴν Ἀγίαν Εἰρήνην ἀτμοκίνητου ἐπιπλοποιείου αὐτοῦ «ὁ Ἰκαρος» μετὰ τῆς ἀνωθεν αὐτοῦ κατοικίας του. Τὸ παμφάγον πῦρ εὐρὸν ἄφθονον τροφὴν εἰς τὰς εὐφλέκτους ὕλας τοῦ ἐπιπλοποιείου, δὲν ἔδωκε καιρὸν νὰ σωθῆ οὐδὲν τῶν ἐν αὐτῷ καὶ τῇ κατοικίᾳ τοῦ ἰδιοκτῆτου. Τὸ ἐπιπλοποιεῖον τοῦτο μετὰ τῆς οἰκίας ἦν ἠσφαλισμένον παρὰ τῇ Ἀσφαλιστικῇ Ἐταιρίᾳ Union Commercial, ἣν ἀντιπροσωπεύει ὁ ἀδ. Στεφάνου.

— Διατρέψας ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας ἐνταῦθα ἀνεχώρησε πάλιν εἰς Ζάκυνθον ὁ ἀδ. Στίβενς.

— Προφανῆ ὑπέστη κίνδυνον ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς τοῦ θυγατρίου τοῦ ἀδ. Ν. Σωροσιάδου ἕνεκα τεμαχίου ἀσβεστοκονιάματος, εἰσελθόντος ἐν αὐτῷ ἐξ ἀπροσεξίας κτίστου τινός. Εὐτυχῶς ἡ ἐπιστήμη ἐγκαιρῶς ἐπιληφθεῖσα ἀπήλλαξε τὴν μικρὰν τοῦ κινδύνου, τὸν δὲ ἀδ. Σωροσιάδην τῆς δικαίας ἀνησυχίας καὶ τῆς λύπης του.

— Τῷ ἐν Πάτραις ἀδ. Κ. Καλυβωῶ εὐχαριστοῦμεν ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τῆς τεκτ. διδ. ἣν, μὴ προφθάσαντες νὰ παραλάβωμεν ἐν τῷ παρόντι, θέλωμεν δημοσιεύσει εἰς τὸ ἐπόμενον.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΛΕΩΝ. ΜΗΣΙΟΣ ΚΑΙ Σ^Α
ΕΡΓΟΛΑΒΟΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

40 — ὁδὸς Σταδίου — 40

Κ. ΒΟΥΡΛΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΣ

ὁδὸς Θησείας καὶ Περικλέους

ΜΙΧ. ΑΡΝΙΩΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΣ

Ὁδὸς Σοφοκλέους
(παλαιὸν Χρηματιστήριον)

Κ. ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΟΜΨΟΤΕΧΝΗΜΑΤΩΝ

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ

Γ. ΖΑΒΟΡΙΤΗΣ
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΗΣ

κάτωθεν ὑπουργείου Δικαιοσύνης

Κ. ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΗΣ

ὁδὸς Ἐρμού καὶ ὁδὸς Πανεπιστημίου

ΑΘ. ΒΥΡΙΝΗΣ ΚΑΙ ΥΙΟΣ

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΙ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΟΙ
ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ

ΚΑΖΗΣ ΚΑΙ ΜΑΡΑΓΚΟΣ

ΕΜΠΟΡΟΙ ΚΟΜΨΟΤΕΧΝΗΜΑΤΩΝ

ὁδὸς Ἐρμού

Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΑΠΟΙΚΙΑΚΩΝ

ὁδὸς Σταδίου ἀρ. 44

Κ. ΣΠΥΡΙΔΗΣ

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ (ΚΟΛΩΝΑΚΙΟΥ)